

Til § 85, 2den Del.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 90, 2den Del, med hvilken nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 89.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 94, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til §§ 93 og 94.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 98 og 99, med hvilke Paragrafer nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 95.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 100, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 97.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 102, med hvilken Paragraf nærværende Forslag stemmer overens.

Til §§ 98—103, 107, 108, 113, 134 og 140.

Forslaget gaar ud paa at ændre Retsplejelovens Regler om Fordelingen af Straffesager mellem Landsret og Underret i Overensstemmelse med Straffeprocudvalgets Udkast, dog at man ikke afskærer „Tilstaaelsessager“ fra at blive behandlet under Nævningers Medvirkning, hvad Højesteret har udtalt at maatte nære nogen Betænkelighed ved.

I den foreslaaede Skikkelse afviger disse Bestemmelser fra Retsplejelovens nugældende, ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61 fastsatte Regler for det første i den formelle Henseende, at § 687 nærmere definerer, hvilke Sager der er Landsrets-sager, og § 688 henlægger de øvrige Sager til Underret, medens den nugældende § 687 definerer Underretssagerne og § 688 henlægger de øvrige Sager til Landsretterne (i Overensstemmelse med Princippet i Retsplejelovens §§ 224 og 225), samt at den nuværende § 687, b, 1—2 er slaaet sammen til eet Punkt. Ved disse Forandringer, der er anbefalede af Højesteret, formenes Af-fattelsen af disse indviklede Bestemmelser at blive klarere.

I reel Henseende afviger Forslagets Regler fra nugældende Ret paa to Punkter. Dels foreslaas det at genindføre den ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61

ophævede Bestemmelse om, at Sager, der henhører under Statsadvokatens Paatale, altid af denne kan indbringes umiddelbart for Landsretten, naar han af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt, og Sigtede (eller dennes Værge) samtykker deri, idet denne Bestemmelse undertiden har været savnet. Dels indeholder Forslaget en Ændring med Hensyn til Adgangen til at faa Erstatningskrav i Anledning af uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udstaaelse af Straf paadømt under Medvirkning af Nævninger, jfr. herom Bemærkningerne lige nedenfor.

Fra Lovforslaget 1925—26 (§§ 103—108 m. fl.) afviger nærværende Lovforslag kun ved, at de i Retsplejelovens nuværende § 687, b, 3 nævnte Sager, begaaede af mere professionelle Forbrydere, vedbliver at være Underretts-sager, saaledes som det siden Loven af 30. Juni 1922 har været Tilfældet. Naar man paa dette Punkt foreslaar at opretholde gældende Ret, skyldes dette dels Frygten for, at en Forandring vil medføre en Overbebyrdelse af Landsretterne — det var netop Formaalet at hindre dette ved Loven af 1922 —, dels at den nugældende Ordning ikke har frembudt nogen Betænkelighed, hvad der er bekræftet saavel tidligere af Straffeprocudvalget som nylig af Retsplejeudvalget og Østre Landsret. Disse har da ogsaa alle, ligesom et Fler-tal indenfor Vestre Landsret, udtalt sig for paa dette Punkt at opretholde den nugældende Ordning.

Til §§ 98, 107, 127, 130—132, 137 og 138.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 103, 112 m. fl., med hvilke Paragraffer nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til § 105, 1ste Stykke.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 110, 1ste Stykke, 2den Del, hvormed nærværende Forslag stemmer overens.

Til § 106, 1ste Del.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 § 111, 1ste Del, hvormed nærværende Lovforslag stemmer overens.

Til § 111.

(Retsplejelovens § 772).

Denne Ændring, som Dansk Kriminal-politiforening har foreslaaet og begrundet